

— • DOKUZUNCU DAİRE KARARLARI • —

T.C.
DANIŞTAY
Dokuzuncu Daire

Esas No : 2014/1139

Karar No : 2017/2495

Anahtar Kelimeler : -İşgal Harcı,
-Katma Değer Vergisi,
-Ödeme Emri

Özeti : Davalı Belediyeye ait olan ve davacı tarafından kullanılan alanın umuma ait bir yer olmaması nedeniyle 2464 Sayılı Kanununun 52. maddesi uyarınca işgal harcı alınamayacağı ve belediyelerin katma değer vergisi tarh, tahakkuk etme yetkisi bulunmadığı hakkında

Temyiz İsteminde Bulunan: ... Oto Mak. Tur. İnş. San. Tic. A.Ş.

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : Nilüfer Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. ...

İstem Özet: Davacı adına 2010-2013 yılları için işgal harcı, katma değer vergisi ve gecikme zammına ilişkin olarak düzenlenen 13.5.2013 tarihli ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı reddeden Bursa 2. Vergi Mahkemesi'nin 27/12/2013 tarih ve E:2013/662, K:2013/1598 sayılı kararının; dilekçede ileri sürülen sebeplerle bozulması istenilmektedir.

Cevabın Özeti : Cevap verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Özlem Bölükbaşı'nın Düşüncesi : 2464 sayılı Yasa'nın 52. maddesi uyarınca işgal harcına konu olmadığı tartışmasız olan alan için davacı adına düzenlenen ödeme emrinde hukuka uyarlık bulunmadığından vergi mahkemesi kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü:

Uyuşmazlıkta, davacı adına İzmir Yolu üzeri 10. km'de davacı şirkete ait işyerinin önünde bulunan umuma ait alanın 2007 yılından itibaren kullanıldığı tespit edildiğinden bahisle 2010-2013 yılları için işgal harcı, katma değer vergisi ve gecikme zammına ilişkin olarak düzenlenen 13.5.2013 tarihli ödeme emrinin iptali istemiyle açılan davayı; tasarrufu davalı idareye ait olan, Orhaneli yolu, İzmir yolu ve Mudanya yolu üzerindeki işgalcilerin tespiti ve işgal harcı tahakkuk ettirilerek kendilerinden tahsiline ilişkin Belediye Encümeni'nin 13.12.2006 tarih ve 2006/1184 sayılı kararına istinaden, davacı nezdinde düzenlenen yol fazlalığı kullanım alanı tespiti üzerinden 2010, 2011, 2012, 2013 yılları için işgal harcı, katma değer vergisi ve gecikme zammına ilişkin olarak düzenlenen ve 14.05.2013 tarihinde tebliğ edilen ödeme emrinde; 2010, 2011, 2012, 2013 yıllarına ait işgal harçlarına ilişkin kamu alacağı usulüne uygun olarak kesinleştiğinden hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddeden Vergi Mahkemesi kararının, dilekçede ileri sürülen nedenlerle temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 52.maddesinde "1. Pazar veya panayır kurulan yerlerin, meydanların, mezat yerlerinin her türlü mal ve hayvan satıcıları tarafından işgali,

2. Yol, meydan, pazar, iskele, köprü gibi umuma ait yerlerden bir kısmının herhangi bir maksat için işgali,

3. Motorlu kara taşıtlarının park etmeleri için il trafik komisyonlarının olumlu görüşü alınarak belediyelerce şehir merkezlerinde tesis edilen ve işletilen mahallerin çalışma saatleri içinde, taşıtlar tarafından işgali (Bisiklet ve motosikletler hariç). halinde geçici işgal harcı alınacağı hükme bağlanmış, sayılan yerlerin izinsiz işgalleri mükellefiyeti kaldırmaz." hükmüne yer verilmiştir.

Aynı Kanunun 56. maddesinde ise; 52. maddede belirtilen işgallerden harç alınmasına ilişkin tarife hükümlerine yer verilmiştir.

2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu'nun yukarıda yer verilen 52. ve 56. maddesi hükümlerinin birlikte değerlendirilmesinden, işgal harcının gün ve saat gibi kısa süreler için söz konusu olabileceği, umuma ait bir yerin ancak geçici olarak işgal edilmesi halinde alınacağı görülmektedir.

Dosyanın incelenmesinden, davalı belediye'ye ait olduğu hususunda ihtilaf bulunmayan ve davacı tarafından kullanılan alan için davacı adına 2010-2013 yıllarına ilişkin olarak işgal harcının tahsili amacıyla 13.05.2013 ödeme emri düzenlendiği, dava konusu ödeme emrinin içeriğinde işgal harcı ile birlikte 2012 yılından itibaren katma değer vergisi bulunduğu, davalı belediye ile davacı arasında 5.1.2011 tarihinde ek kira sözleşmesi yapıldığı,

davacı şirkete her yıl için ayrı ayrı aylık bedel belirtilmek suretiyle "kullanım bedeli tebliği" adı altında tahakkuk ettirilecek miktarı gösteren yazılar tebliğ edildiği anlaşılmıştır.

Olayda, davacıdan 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununun 52. maddesi hükmüne dayanılarak işgal harcı istenilmiş ise de; yukarıda anılan Kanun maddesi uyarınca umuma ait yerin ancak geçici olarak işgal edilmesi halinde işgal harcı alınabileceğinden ve olayda da umuma ait yerin geçici olarak işgal edildiğinden söz edilemeyeceğinden, istenilen işgal harcında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Bu nedenle, umuma ait bir alanı işgal etmediği anlaşılan davacı iddialarının 6183 sayılı Kanunun 58. maddesinde öngörülen "borcum yoktur" kapsamında değerlendirilmesi suretiyle bir karar verilmesi gerekirken, vergi mahkemesince kamu alacağının usulüne uygun olarak kesinleştiği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmesinde isabet görülmemiştir.

Dava konusu ödeme emrinde yer alan katma değer vergisine ilişkin olarak ise, davacıyla davalı belediye arasında 5.1.2011 tarihinde yapılan kira sözleşmesinden sonra 2012 ve 2013 yılı için; "aylık kullanım bedeli ve katma değer vergisi sicilimize tahakkuk ettirilecektir" ifadesinin yer aldığı "kullanım bedeli tebliği" adı altında düzenlenen yazının usulüne uygun olarak düzenlenmiş bir ihbarname olarak kabul edilmesine olanak bulunmadığı gibi katma değer vergisinin tarh, tahakkuk ve tahsili konusunda davalı idarenin yetkisinin de bulunmaması karşısında kamu alacağının usulüne uygun olarak kesinleştiğinden bahisle dava konusu ödeme emrinde hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle reddeden vergi mahkemesi kararının bu kısmında da hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davacı temyiz isteminin kabulüne, Bursa 2. Vergi Mahkemesi'nin 27/12/2013 tarih ve E:2013/662, K:2013/1598 sayılı kararının bozulmasına, bu kararın tebliğ tarihini izleyen 15 gün içinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere 09/03/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.